

המדריך פרק שבעי כתובות

עין משפט
נֶר מְצׁוֹה

עז.

טסורת הש"ם

א מתי פקית משלך
בליך פקית משלך
טביה פקית משלך
פכית פקית משלך
קד פקית משלך
ב נון פקית משלך
ס פקית משלך
ר פקית משלך
כ ב נון פקית משלך
ב ס פקית משלך
ו טביה פקית משלך
ה פקית משלך
ג ג' פקית משלך
ה ס פקית משלך
ל פקית משלך
י פקית משלך
ש ד מתי פקית משלך
ו קג פקית משלך
ע פקית משלך
נ פקית משלך
ת פקית משלך
ז:

אבל בטומין נדרוים כופין או
דנממחפה דלה כל טה
כרים מילמן (ו'ך: ד'ה' מילן): ב'ו
ויתן מותש פ"פ אטמנתס נ-
ב' צענין קומלן:
ב' מותג'ן מומן
ו' אטרא ר' יונתן
ט' סענין קומלן:
ב' כוממי שבסתר דמי והני מיל-
לה ומון אבל לא קבע לה כוממי
דמי: **מתני'**: האיש שנולד בו
ז' יון כופין אותו להוציא אמר רשב' ג'
ט' כוממי הקטנים אבל כוממי הנדרלים
ו' ותו להוציא: **ג'ם'** רב יהודה תני
כ' יי'יא בר רב תני היו מ"ד גולו'ו כ' ש'
ט' סבבה וכוכלה מאן דאמר הו אבל
ע' אא תנן אמר רבנן שמען בן גמליאל
י' כוממי קטנים אבל כוממי גודלים
ט' ותו להוציא בשלמא למ"ד גולו'ו היינו
ש' בין גולו'ם לקטנים אל' לא למ"ד הו
ט' גודלים מה לי קטנים הא סברה
ס' בסבורה היא ישכולה לקבב ועכשו
ק' לה לקלב (ט) ואלו הן מומי נדרלים
ט' שב' ג': [בגנון] נסימות עינו נקעה זו
ר' רג'י אמר ר' אבא בר יעקב
ע' יהונן הלכה ברשב' ג': ר' בא אמר רב
ט' הלכה כדורי חכמים וכו' א' יוחנן
ט' א' אמר רבה בר בר חנה א' ר' יוחנן
ט' קוקום שעונה רשב' ג': במשנתנו הלכה
ט' חזון מערב וצדן וראיה אחרונה
ט' י' נינהו ואליכא דרכי יהונן: **מתני'**
ט' שכופין אותו להוציא מוכה שחין
ט' פולפום והמקמן והמצרף נשות
ט' בין שיין עד שלא נשוא ובין

¹² בראון, *הנישות וההנישות*, עמ' 10; יג' ב-1990, במאמר שפורסם באותה שנה.

